

הַמּוֹת בָּא אֶל סוּס הָעֵץ מִיכָאֵל בְּהִשְׁכַּמַת הַבֶּקֶר
 וְסוּס הָעֵץ מִיכָאֵל עֲדִין לֹא הָיָה מוּכֵן לְגַמְרֵי
 לְלַקֵּת אֹתוֹ. בּוֹא אֹתִי, סוּס הָעֵץ מִיכָאֵל, אֲמַר לוֹ
 הַמּוֹת, אֲכַל סוּס הָעֵץ מִיכָאֵל עָלָה בְּהָרִים וַיֵּרֵד
 בְּבִקְעוֹת.

הַשֶּׁמֶשׁ יֵצֵאָה מִזְמַן וְהָאִירָה עַל הַהַרְיוֹסוֹת
 שְׁמִמְסִיבֵיב. מֵאִפֶּק אֶל אִפֶּק לֹא יִכְלֹת לְרֹאוֹת שׁוֹם
 סִימֵן-חַיִּים. בּוֹא אֹתִי, אֲמַר הַמּוֹת לְסוּס הָעֵץ מִיכָאֵל.

הַדְּיָגִים יֵצְאוּ לַחוּף וְעֵסְקוּ בְּתִקּוֹן הַרְשָׁתוֹת. לוּלְאָה
 בְּתוֹךְ לוּלְאָה. דְּיָגִים שְׁמַנִּים נָחוּ בְּחוֹל בְּשֶׁמֶשׁ הַמְדַדְדָּת.
 הַחֵם רָבֵץ עַל שְׂרִידֵי הַלִּילָה
 כְּמוֹ אֶבֶן עַל אֶצְהָ.

בּוֹא אֹתִי, סוּס הָעֵץ מִיכָאֵל, אֲמַר הַמּוֹת. בְּחִסְרוֹת נִרְאוּ
 רָאשִׁים מְסַצְחִים כְּאֶגְזוֹזִים. טְפוֹת מִים
 נִטְסוּ עַל הַסֵּלַע כְּמוֹ סִכּוֹת בְּבִשָּׁר חַי.

בּוֹא אֹתִי, אֲמַר מֵר הַמּוֹת כְּשֶׁדְּמָעוֹת בְּעֵינָיו וּפְתַח בְּשִׁיר:

סוּס הָעֵץ מִיכָאֵל, סוּס הָעֵץ מִיכָאֵל.
 יֵשׁ מִי שְׁחוּמֵד וּמִי שְׁשׁוֹקֵל,
 מִי שְׁשׁוֹקֵעַ וּמִי שְׁנוֹמֵל,
 בּוֹא אֹתִי, בּוֹא אֹתִי, סוּס הָעֵץ מִיכָאֵל.

והסוס היפה הזה. הסוס האהוב הזה מיכאל. סנח קולו בשיר חשובה:

בְּלִי דַעַת נֹסַעַת הַרְכָּבָה,
בְּלִי דַעַת הַנְּעִרָה אוֹהֶבֶת,
בְּלִי דַעַת מְרַחֵף סָבִיב הָאֵל.

אך המוות בשלו:

סוּס הָעֵץ מִיכָאֵל.
הַרְחֵק עַל סֶפֶת הַיָּם יֵשׁ הַרְבֵּה מִיָּם.
בּוֹא עֲכָשׁוּ וְאָקַח אוֹתָהּ יֵשׁ לַשָּׁמַיִם.
יְדוּעַ לִי קֶסֶם אֶחָד פְּשׁוּט.
סוּס הָעֵץ מִיכָאֵל, צֵא מִן הַגָּלוּת.

והמקהלה המזמרת ממשיכה לפי הקצב:

בְּבִקְבוּק יֵשׁ הַרְבֵּה מִיָּם.
בְּמַכְתָּב נִגְעוּ הַרְבֵּה יְדִיָּם.
בְּמִשְׁרָד יֵשׁ תּוֹר אָבֵל אֵין גּוֹאֵל.
סוּס הָעֵץ מִיכָאֵל, סוּס הָעֵץ מִיכָאֵל.

ההמות חזרו:

אֶהְבֶּתִּי אוֹתָהּ בְּלִי תִנְאִים וְגִבּוּלוֹת
וְלִכֵּן הֵינִי שְׂנִיָּים.
וְעַכְשָׁיו שְׂאִינָה וְצַר לִי עַד מוֹת
יִרְחַמוּ עָלַי הַשָּׁמַיִם.

והמשורר גאלך להוסיף משלו:

בְּאֵלְבוּם יֵשׁ תַּמּוּנוֹת וּבִלְבַב יֵשׁ פְּנֵה
חַוִּית יֵשׁ בַּהּ וּבַהּ מִנְיָיְנָה.

וכל המלאכים חזרוים בצווחה דתית מטורעת:

בְּאֵלְבוּם יֵשׁ תַּמּוּנוֹת וּבִלְבַב יֵשׁ פְּנֵה
חַוִּית יֵשׁ בַּהּ וּבַהּ מִנְיָיְנָה.

סוּס הָעֵץ מִיכָאֵל, סוּס הָעֵץ מִיכָאֵל,
רְאֵה אֵיךְ לִבּוֹ שָׁל הַמּוֹת מִתְבַּלְבֵּל.

ובנהימה נוראה של עצבות פורץ סוס העץ מיכאל כאשר הוא מרגיש כי את הנעשה אין להשיב:

הַיִּיתִי כָאֵן. זֶה בְּרוּר כְּצֵל.
לְמָה שְׂאִמְרָתִי אֵינִי אֵינוֹ שׂוֹאֵל.
עַל כֹּל שְׂאִיאוֹתֵי יַחֲזוּרוּ אַחֲרָיִם.
מִי יָשׁוּב אֵתִי לַעֲלוֹת בְּהָרִים.

ומאחר שנרמזה פרשת בת יפתח אומר המשורר:
אִם הָאֵב הוּא אַכְזָר, אֲשַׁמָּה בַת יַפְתָּח.
אֲשַׁמָּה בַת יַפְתָּח, סוּס הָעֵץ מִיכָאֵל.
אֵין לָהּ אוֹהֵב גְּדוּל מִן הַצֵּל.

ומשהוא מרגיש כי לבו בקרע לשניים הוא מעיר כמה הערות:
בְּשֶׁקֶט. בְּשֶׁקֶט. בְּשֶׁקֶט. בְּשֶׁקֶט.
בְּשֶׁקֶט (הַדְּבָר מִפְתִּיעַ) הַחֲנֻכִּיָּה דוֹלְקָת.
בְּזוּיָת. בְּזוּיָת. בְּזוּיָת. בְּזוּיָת
שׁוֹכֵב הַרְעֵל הַמְּמִית.
אִם רְאִית מֵה שְׂרָאִית מֵה שְׂרָאִית -
אֵין לָהּ תַּקְנָה עוֹלָמִית.

והסוס היפה. הה. הסוס האהוב הזה מיכאל. הולך לו אט אט ובראש מורד אחרי המוות.

וההמות הולך לפניו. שעה שמן הצד מאיצות הנשים הירעוניות:
כִּסְפָר לָהּ עַכְשָׁיו. מֵה תַּחֲכָהּ?
יִמְיָהּ כְּצֵל עוֹבֵר. מֵה תַּחֲכָהּ?
מִן הָעֵץ יוֹצֵא הַפֶּרֶחַ. מִן הַלֵּב גִּשְׁאָר רַק קֶרַח.
כִּסְפָר לָהּ עַכְשָׁיו. מֵה תַּחֲכָהּ?
כִּסְפָר אֶת אַגְדַּת הַסּוּס הַיָּפֵה.
כִּסְפָר אֶת אַגְדַּת סוּס הָעֵץ מִיכָאֵל.
וְאֵיךְ, אָבִיו לְכַלְכֵּנוּ, יִכּוֹל לוֹ הַצֵּל.